

ת"פ 60516/05/12 - מדינת ישראל נגד ת' ש

18 מרץ 2014

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 60516-05-12 מדינת ישראל נ' ש'
ת"פ 60520-05-12

בפני כב' השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
נגד
הנאשם
ת' ש

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מאוד לונדנר

הנאשם וב"כ עו"ד ברזילי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודייתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, הכולל, שלושה אישומים, כדלקמן:

אישום ראשון - בתאריך 29/5/12, בעת שהמתלוננת, שהייתה באותה עת אשתו של הנאשם, שהתה במקום עבודתה, התקשר אליה הנאשם, ואמר לה "עכשיו שאני יודע שאת בעבודה עכשיו אני בא אלייך היום אני רוצח אותך היום אני אעשה לך סוף מצידו שהילדים יישארו בלי אמא", עוד אמר "אין לי מה להפסיד או שאת איתי או שאני יושב בכלא אין באמצע".

לפיכך, הנאשם הורשע בעבירת איומים.

אישום שני - בחודש יולי או אוגוסט בשנת 2011, בבית, בעקבות ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת, נטל הנאשם את מכשיר הטלפון הסלולארי של המתלוננת וניפצו על הרצפה. באותן הנסיבות, אמר הנאשם "אני

עמוד 1

גמרתי להיות המטפלת שלך אני לא הבייביסיטר שלך אני לא אשמור על הילדים ואת תטיילי ברחובות". בסמוך לכך, הכה הנאשם את המתלוננת בגבה.

בנסיבות אלו, נטל הנאשם חפץ מטבח, ובעודו אוחז במתלוננת, התקרב אליה ואמר לה "לא תוכלי לצאת החוצה יותר".

לפיכך, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, היזק במזיד ואיומים.

אישום שלישי - בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, במספר מועדים שאינם ידועים למאשימה במדויק, בסלון הבית, במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת, השליך הנאשם לעבר המתלוננת חפץ, שטיבו אינו ידוע למאשימה, אך לא פגע בגופה.

לפיכך הנאשם הורשע בעבירה של ניסיון תקיפת בת זוג.

תסקירי שירות המבחן

2. הוגשו שני תסקירים מטעם שירות המבחן, מהם עולה כי הנאשם בן 36, גרוש ואב לשני ילדים, המתגוררים עם אמם-המתלוננת, ב****.

הנאשם הינו בן יחיד להוריו, שהתגרשו בעת שהיה כבן 4. הנאשם גדל עם אמו, והקשר עם אביו אופיין בחוסר רצף ועקביות. במהלך השנים, הוריו נישאו בשנית, ולכל אחד מהם שני ילדים נוספים. אביו של הנאשם נפטר לפני כ-7 שנים ממחלת הסרטן. הנאשם תיאר קשר מורכב עם אמו, אשר הייתה מרוכזת בקשייה ובניהול חייה, והתקשתה להכילו רגשית.

הנאשם אובחן בצעירותו כסובל מבעיות קשב וריכוז. מגיל צעיר גילה בעיות התנהגות בבית הספר, שולב במסגרות לימוד רגילות ובפנימיות, מהן נשר בתום 10 שנות לימוד. הנאשם סיים שירות צבאי מלא בצה"ל במסגרת נערי מקא"מ.

לאורך השנים הנאשם עבד בעבודות שונות, משנת 2007 עובד במקום עבודתו הנוכחי בחברת מזון, ומשנת 2009 מונה כאחראי משמרת. שירות המבחן ציין כי ממכתב שהתקבל ממנהל התפעול בחברה עולה כי הנאשם מבצע את עבודתו באחריות לשביעות רצונם המלאה. המעסיק מבקש להתחשב בצרכי עבודתו של הנאשם ולהימנע מהטלת עונש קונקרטי.

הנאשם הכיר את המתלוננת בעת שהיה כבן 25 שנים. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי עיקר הבעייתיות בקשר הזוגי נבעה מהקשיים הכלכליים המשמעותיים עמם התמודדו, ולתפיסתו, חוסר התחשבות של המתלוננת בצרכי המשפחה ובצרכיו, ועל רקע זה הסביר הנאשם כי צבר תחושות תסכול וחוסר אונים, עמם התמודד באופן לא תואם והגיע לידי התפרצויות אלימות כלפי המתלוננת. שירות המבחן ציין כי הנאשם מבטא צער וחרטה משמעותיים וכנים על התנהגותו האלימה, וכיום מבין את הפסול בהתנהגותו.

עקב ביצוע העבירות, הנאשם נעצר, ושולב בטיפול בתחום האלימות הזוגית ב"בית נועם". הנאשם עמד בתנאי הטיפול, וסיים את הטיפול כנדרש בחודש ינואר 2013, והמשיך להשתתף בקבוצת ההמשך לבוגרי "בית נועם", אחת לשבוע עד לסגירתה כעבור חודש וחצי.

הנאשם עבר תהליך טיפולי משמעותי, כאשר בלט כי הוא נמצא בטיפול מתוך מוטיבציה פנימית וכנה לשינוי. הנאשם שיתף בפתיחות וכנות בקורותיו, תוך התייחסות להיבטים השונים בחייו, כולל בהתנהגותו, וביטא בושה רבה שחש בגין האלימות בה נקט בקשר הזוגי. הנאשם רכש כלים להתמודדות תואמת בקשר זוגי, תוך הבנה מעמיקה לבעייתיות בהתנהלותו בקשר והסיבות לה. הנאשם מגלה יכולות להפעיל שליטה עצמית ולפעול באופן תואם בעתיד ללא אלימות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על התנהגותו הבעייתית, וכי הוא ממשיך להשתמש בכלים שרכש בטיפול ב"בית נועם", לצורך ניהול אורח חיים תקין, ולצורך ניהול קשר זוגי תקין. הנאשם שיתף את שירות המבחן כי מנהל קשר זוגי, ובמסגרתו פועל, תוך גילוי אמפטיה לבת זוגו. הנאשם מתאר דפוסי תקשורת הולמים, המלווים בהבנה הדדית ותקשורת מקדמת.

הנאשם תיאר דפוסי תקשורת טובים ורגועים עם המתלוננת, גרושתו, כאשר הקשר ממוקד בטיפול בצרכי ילדיהם המשותפים.

עוד שיתף הנאשם את שירות המבחן כי בנוסף לבעייתיות שעלתה בהתנהגותו בקשר הזוגי, הוא השתמש בסם מסוג קנאביס לאורך שנות הקשר. לתפיסתו של הנאשם, השימוש בסם היווה עבורו אמצעי מרגיע ומטשטש לתחושות התסכול וחוסר האונים שחווה בחייו באותן שנים. שירות המבחן ציין כי כיום הנאשם רואה את הפסול בשל השימוש בסם. הנאשם מסר כי במהלך החודשים בהם שהה במעצר, השתתף בשיחות עם עו"ס בבית המעצר, וכן בקבוצות נרקומנים אנונימיים, אשר סייעו לו בהעמקת הבנתו באשר לבעייתיות בהתנהגותו, ועמדו בבסיס החלטתו להפסיק את השימוש בסם. הנאשם ציין כי מאז נמנע מכל שימוש בסם. בשל בעיה טכנית, לא התקיימו בדיקות שתן מטעם שירות המבחן, יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי כחלק מהתהליך השינוי שהנאשם ערך במישורי חייו השונים, הוא נמנע משימוש כלשהו בסמים.

שירות המבחן נפגש עם המתלוננת, שתיארה בפני שירות המבחן דפוסי אלימות לאורך השנים, אשר הגיעו לשיאם בתקופה נשוא כתב האישום. לדברי המתלוננת, בעקבות תלונתה במשטרה ומעצרו של הנאשם, הוא החל בתהליך של שינוי. לתפיסתה, הנאשם עבר טיפול משמעותי ב"בית נועם", אשר הביא להתחלת שינוי בדפוסי הקשר שלו עמה. מאז הנאשם אינו נוקט בדפוסי אלימים כלשהם, והמתלוננת לדבריה אינה חווה כל חשש ממנו. בנוסף, המתלוננת מסרה כי לאחר הטיפול ב"בית נועם", הנאשם שמר על מפגשים קבועים עם ילדיו ועל קשר יציב עמם. בחודשים האחרונים חלה התרופפות ביציבות הקשר שלו עמם, המשליכה לתפיסתה על מצבם הרגשי של הילדים. לדברי המתלוננת, היא שיתפה את הנאשם באמור, והוא החל לפעול לצורך שינוי.

שירות המבחן ציין כי במפגש עם הנאשם, הוצע לו להשתלב בטיפול בדפוסי ההורות, לצורך ייעוץ והכוונה בהחזרת האמון לקשר בינו לבין ילדיו. הנאשם ביטא שביעות רצון ממצבו הנוכחי ושלל כל נזקקות טיפולית, אף לא באשר להורות. הנאשם הדגיש בפני שירות המבחן כי משקיע את רוב מרצו בעבודתו, אף לצורך עמידתו בתשלומי המזונות, ולפיכך, לעיתים מפחית בתדירות הקשר עם ילדיו. הנאשם מסר לשירות המבחן כי מזה 4 חודשים מנהל קשר זוגי משמעותי, ואף עבר להתגרר עם בת זוגו הנוכחית, כששניהם מתכננים להתחתן.

שירות המבחן שיתף את הנאשם בסיכון שהוא רואה במצב הנוכחי להישנות המתחים בינו לבין המתלוננת וילדיו, אך הנאשם הדגיש כי הוא רואה את הדברים באופן שונה.

שירות המבחן הוסיף כי בשיחה טלפונית שקיים עם בת זוגו הנוכחית של הנאשם, היא תיארה יחסים טובים והדדיים עם הנאשם, שללה כל דפוסי אלימות מצד הנאשם, וביטאה רצון להינשא לו בתקופה הקרובה, והבנה לחוסר האמון ולקשיים הקיימים בין הנאשם לבין ילדיו, בייחוד לאחר שנשבר האמון ביניהם, בשל היעדרותו של הנאשם מהבית בתקופת המעצר ושהייתו ב"בית נועם", אולם שללה כל בעייתיות בכך.

שירות המבחן התרשם כי התהליכים הטיפוליים שעבר הנאשם, סייעו לו בהעלאת מודעותו לצדדים הבעייתיים בתפקודו ובהתנהגותו, והוא רכש כלים להתמודדות תואמת במצבים שונים ובקשר זוגי, וכי אלה, בנוסף לגירושין ולהסדרים הקיימים בינו לבין המתלוננת בכל הנוגע לילדים, מפחיתים את הסיכון להישנות התנהגות בעייתית מצדו בעתיד כלפיה, כמו גם בקשרים זוגיים בכלל.

שירות המבחן התרשם כי טרם נבנה אמון מספק בין הנאשם למתלוננת וילדיהם, וכי יש בכך סיכון להישנות קונפליקטים ביניהם, עוד להערכת שירות המבחן קיים סיכון מסוים להישנות התנהגות בעייתית מצדו של הנאשם, אך בהתחשב בתהליך הטיפול המשמעותי והשינוי שערך הנאשם, היעדר הרשעות בתחום האלימות, גילוי אמפטיה למעשיו, וחרטה על התנהגותו הבעייתית, שירות המבחן המליץ להסתפק בעונש של מאסר על תנאי בלבד.

ראיות לעונש

3. מטעם ההגנה העידו המתלוננת ומעסיקו של הנאשם. המתלוננת העידה כי הם היו נשואים 10 שנים, והתגרשו בשנת 2012, ומאז הנאשם לוקח חלק פעיל בגידול הילדים, ומשלם מזונות בזמן. המתלוננת מסרה כי האירועים נשוא כתב האישום משקפים את השנים בהן הם היו נתונים ב"סיר לחץ", בעקבות מצב כלכלי, התקפי קנאה, וחיים זוגיים לא בריאים. לדברי המתלוננת, כיום הנאשם לא מטריד אותה ולא מפריע לה בחיים האישיים, והיא סולחת לו על מה שהיה, וביקשה להתחשב בו בעונש.

מעסיקו של הנאשם מסר כי הנאשם עובד שעות ארוכות ביום במחסן ההפצה, והוא אחראי גם לכסף וגם לאנשים שמולם הוא עובד. מעסיקו של הנאשם העיד כי במהלך הטיפול ב"בית נועם", הנאשם עבד במשך 4 חודשים, וניתן היה להתרשם מהרצון שלו להתקדם, לפתור את הבעיות, ומהשינוי שחל בתפיסתו.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הציגה תיק קודם בו הנאשם הורשע בתחום עבירות הרכוש משנת 2001. ב"כ המאשימה טענה כי הערך החברתי שנפגע במקרה דנן הוא השמירה על גוף האדם, ובדגש על בני משפחה. הנאשם נהג באופן פסול ובוטה, פגע בזכות המתלוננת לאוטונומיה על גופה, נקט באלימות מילולית ופיזית כלפי המתלוננת וכן כלפי רכוש, ופגע בתחושת הביטחון של המתלוננת, בתוך ביתה, פגע בשלוותה הנפשית, ובחירות פעולתה.

האיומים לא נשמעו בחלל ריק, אלא בהזדמנויות אחרות הנאשם אף נקט באלימות, זאת ועוד, האיומים שהשמיע הנאשם הינם מהרף הגבוה, ותוכנם מצביע על אובססיביות ומסוכנות כלפי המתלוננת. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה כי הנאשם "תיעל" חלק מכעסו כלפי חפצים, בין אם כדי לפגוע פיזית במתלוננת או לשם השפעה עליה על-פי דרישתו.

ב"כ המאשימה טענה כי אין המדובר באירוע נקודתי, וכי האלימות כלפי המתלוננת התבצעה לאורך שנים, כפי שעולה גם מדברי המתלוננת בתסקיר. ב"כ המאשימה טענה כי יש לתת משקל הולם למעשיו של הנאשם, שכן, ממעשיו ניתן ללמוד על אובססיביות, שליטה, וירידה לחייה של המתלוננת. ב"כ המאשימה טענה כי יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ואת הפסול הברור שבהם לא נגרעה ממנו, וכך גם יכולתו להימנע מביצוע מעשיו.

לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין עבירות האלימות, האיומים וההיזק הינו מאסר בפועל לתקופה משתנה ורכיבים נלווים. מהתסקירים עולה כי הנאשם נטל אחריות, הגם שהוא משליך חלקה על המתלוננת, הביע צער וחרטה, כמו כן, הנאשם השתלב במסגרת הליך המעצר ב"בית נועם", ולאחר מכן, בקבוצת המשך. ב"כ המאשימה טענה כי אין בפני בית-המשפט הנכבד אינדיקציה לפיה הנאשם אינו צורך עוד סמים, והנאשם לא הציג בדיקות מטעמו. ב"כ המאשימה טענה כי מהתסקיר הראשון שהוגש ניתן ללמוד על הפחתה במסוכנותו של הנאשם, אך מהתסקיר השני עולה כי המסוכנות גברה, ועל אף התרשמות שירות המבחן מנזקקות טיפולית של הנאשם, הוא שולל זאת ומסרב לטיפול. שירות המבחן רואה כי במצב הנוכחי סיכוי להישנות המתח בין הנאשם למתלוננת, ומכאן, עסקינן "במדרון חלקלק". ב"כ המאשימה טענה כי אינה מתעלמת מההליך הטיפולי שהנאשם עבר, אך עדיין קיימת מסוכנות שנשקפת ממנו.

ב"כ המאשימה טענה כי העונש הראוי וההולם הינו מאסר בפועל, שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

5. ב"כ הנאשם טען כי לנאשם יש בת זוג חדשה לחיים, בת 28, אם לילד בן 3.5 שנים, איתה הוא רוצה להקים משפחה, לאחר שהיחסים בינו לבין המתלוננת גרושתו הסתיימו.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם שותף בהליכים שעוברים ילדיו, מקיים הסדרי ראייה תקינים, ולוקח אותם למסגרות החינוכיות ולחוגים.

הנאשם היה עצור בתיק זה כ- 4 חודשים, עד ששוחרר ל"בית נועם", ועבר שם טיפול שנמשך שנה. אחרי שנה של טיפול, כולל עבודה שבה הנאשם מחזיק 9- שנים, במפעל ביפו המתעסק בדגים, הוגשו המלצות על תפקודו, ובית- המשפט התיר לו לנסוע בזמן הטיפול ב"בית נועם" לעבודה. הנאשם משלם מזונות 4,000 ₪ עבור שני ילדיו, וחשוב מאוד שימשיך לעבוד. אם יוטל עליו עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות, הדבר יקשה עליו לשכור את הדירה אותה הוא שוכר עם בת זוגו, ולשלם מזונות למתלוננת וילדיו.

ב"כ הנאשם טען כי לאחר תיקון כתב האישום, עובדות כתב האישום מותנו באופן משמעותי, והמתלוננת העידה לטובת הנאשם במסגרת הראיות לעונש.

ב"כ הנאשם טען כי בנסיבות של תיק זה, ולאור העובדה שהמתלוננת לא נפגעה, מתחם הענישה נע בין אי הרשעה למאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם והמתלוננת התגרשו בהסכמה, הנאשם מנהל חיים תקינים, יש לו בת זוג חדשה, מקום עבודה קבוע, ושירות המבחן שם דגש על התהליך והשינוי שהוא עבר, והמליץ להשית עליו מאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם ריצה 4 חודשי מעצר לראשונה בחייו, למד את הלקח, והביע חרטה. ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם מאסר על תנאי בגין כל עבירת אלימות ואיומים, כפי שהמליץ שרות המבחן, וטען כי זוהי הענישה הראויה והמאוזנת.

הנאשם טען כי בזכות הטיפול שעבר ב"בית נועם" הוא מודע לבעיה שלו, ומרגיש שעבר שינוי משמעותי.

דין והכרעה

6. כתב האישום המתוקן מגולל מסכת של עבירות אלימות, איומים כלפי המתלוננת, שהייתה אשתו באותו מועד ואם ילדיו, והיזק בזדון לרכוש.

במקרה זה המדובר בריבוי עבירות, ובהתאם לכך, בסעיף 40 יג לחוק העונשין, התשל"ז-1977, נקבעו 2 חלופות: האחת - במקרה בו הנאשם הורשע במספר עבירות המהוות אירוע אחד, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע; השנייה - במקרה בו הנאשם הורשע בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן, בית המשפט רשאי לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הנאשם במעשיו פגע ובאופן משמעותי בערך החברתי הדורש הגנה על היחידים בתוך התא המשפחתי מפני אלימות פיזית או מילולית המופעלת כלפיהם, וזכותם הבסיסית לחיות בביתם בשלווה ולא בפחד -

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך

קשה וטעון."

ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (2007).

מדיניות הענישה הראויה בעבירות אלו מתחשבת בצורך במאבק בתופעה של אלימות במשפחה לשם הוקעת מעשים אלו, ובתי המשפט קבעו לא אחת כי הענישה על גילויי אלימות בתוך המשפחה מחייבת ענישה מחמירה -

"תופעה זו של אלימות בתוך המשפחה היתה לנגע שפשט בחברה, ויש לעוקרו על-ידי עונשים הולמים, למען ישמע ויראה המערער ולמען ישמעו ויראו עבריינים בכוח אחרים. בכגון דא יש להחמיר בדינו של הנאשם, הן מתוך הבעת שאט נפש והוקעת מעשיו והן מתוך מגמה של הרתעה. אכן, תגמול כנקמה אינו מידה בין מידות הענישה; אך כאשר מדובר בענישה על מעשה פשע חמור, כגון זה שלפנינו, יש שמצוי גם מצוי בדרכי הענישה ובמטרותיה, בין היתר, שיקול התגמול בתור הבעת סלידה ושאת נפש ממעשה העבירה, אשר מעוות את דמותה התרבותית הבסיסית של חברה אנושית ... וחומרת הענישה היא ביטוי להוקעת המעשה ולסלידה הימנו".

ע"פ 2157/92 פדידה נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(1) 81, 84 (1993).

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מלמדות על איומים ברף הגבוה כלפי המתלוננת, ועל אלימות שהופעלה כלפיה.

מתחם הענישה הכולל הראוי לאירועים נשוא כתב האישום המתוקן, הוא הטלת מאסר בפועל לתקופה שבין 6 ל-12 חודשים, מאסר על תנאי, וכן פיצוי (ראה - רע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל (2009), רע"פ 6464/10 יעקב דדון נ' מדינת ישראל (2010), רע"פ 1293/08 קורניק נ' מדינת ישראל (2008), תפ"ח (מח-ת"א) 26896-05-11 מדינת ישראל נ' ר.ק. (2012), עפ"ג (מח-מרכז) 22539-08-11 מולה נ' מדינת ישראל (2011), ת"פ 16200-11-10 (של-פ"ת) מדינת ישראל נ' עבד אל חי (2012), ת"פ (של-ראשל"צ) 22819-03-11 מדינת ישראל נ' סטיוחין (2011)).

יחד עם זאת, אני סבורה כי מתקיימים שיקולי שיקום, המצדיקים אי מיצוי הדין עם הנאשם, תוך חריגה ממתחם הענישה ההולם, אי שליחת הנאשם למאסר בפועל, והטלת מאסר בדרך של עבודות שירות שלא לתקופה המקסימלית. הנימוקים לכך הם העובדה שהנאשם שהה במעצר כארבעה חודשים, לקח אחריות על מעשיו, שיתף פעולה עם שרות המבחן ונטל חלק בתוכנית טיפולית משמעותית ב"בית נועם". כמו כן, יש לקחת חשבון כי מדובר באירועים שאירעו לפני למעלה משנה וחצי, ומאז הנאשם והמתלוננת נפרדו, ולא אירעו אירועי אלימות נוספים. לנאשם אין עבר פלילי בעבירות אלימות, והוא עמד לדין בעבר רק פעם אחת לפני כשניים עשר שנים על עבירות רכוש כלפי רכבים משנת 1999, ולא הוטל עליו מאסר בפועל.

כמו כן, כתב האישום תוקן באופן משמעותי, נמחקו מספר אישומים, עובדות שני אישומים מותנו, ולא נגרמו

אני סבורה כי לאחר שהנאשם עובד באותה עבודה תשע שנים, והוא לא פוטר מעבודתו למרות ששהה במעצר, שליחתו למאסר בדרך של עבודות שרות, לא תגרום לפיטוריו מהעבודה, והוא יוכל לעמוד בהתחייבויותיו הכספיות.

אשר לעתירת ב"כ המאשימה לחיוב הנאשם לשלם פיצוי, לנוכח שליחת הנאשם למאסר בדרך של עבודות שרות, לנוכח דברי המתלוננת, ולאור העובדה שהנאשם משלם מזונות, החלטתי להימנע מלקבל עתירה זו, אף שהיא מוצדקת בנסיבות העניין.

7. לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את כלל טענות הצדדים, ואת היחס ההולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיש להשית עליו, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, בבית החולים הגריאטרי "בית רבקה" רח' החמישה 4 פתח תקווה, החל מיום 29/4/2014, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב בתאריך 29/4/2014 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז- בעיר רמלה.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה מן העבירות בהן הורשע בתיק זה.

ג. קנס בסך של 2,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1/6/2014.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

שירלי דקל נוה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת הנאשם, אני מורה על השבת הכספים שהופקדו במסגרת הליכי המעצר למפקיד.

אינני מקבלת את בקשת ב"כ הנאשם לניכוי ימי המעצר מהתקופה שנקבעה בגזר הדין לריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות.

אמנם, גזר הדין לא הוקרא במלואו לצדדים, אלא רק עיקריו והעונש שנגזר על הנאשם, אך זאת כיוון שממתינים עדים רבים בתיק אחר לדין שהיה אמור להתחיל לפני חצי שעה, והצדדים לא הביעו התנגדות לכך.

בגזר הדין צוין כי בית-המשפט לקח בחשבון בעונש שגזר על הנאשם, בין היתר, את העובדה שהנאשם שהה במעצר כ-4 חודשים, ועל כן, אין מקום היום לנכות את ימי המעצר מתקופת המאסר לריצוי בעבודות שירות.

מה שמבקש למעשה ב"כ הנאשם הוא שבית- המשפט ישנה את גזר הדין לחלוטין, ויבטל את תקופת המאסר לריצוי בעבודות שירות. אם זאת בקשתו של ב"כ הנאשם ערכאה זו אינה יכולה לקבל את בקשתו והוא רשאי להגיש ערעור על גזר הדין.

ב"כ המאשימה, שהוא עו"ד חדש ומשמש כתובע רק כחודש ימים, נשאל לתגובתו לבקשת ב"כ הנאשם והשיב כי הוא מבקש לשנות את תנאי המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם כך שיכלול עבירות נוספות. בית- המשפט הסביר לב"כ המאשימה כי ניתן גזר הדין, ואם הוא מבקש בקשה כזו עליו להגיש ערעור על גזר הדין, ועל כן, נשאל שוב על-ידי בית- המשפט לעמדתו, וניכר היה שאינו מבין את פניית בית-המשפט אליו. לאחר שהוסבר לב"כ המאשימה שוב מהי בקשת ב"כ הנאשם השיב כי הוא מתנגד.

אני סבורה שלא ראוי שב"כ הנאשם "יתפוס" את טעותו של ב"כ המאשימה כמוצא שלל רב.

ניתנה והודעה היום ט"ז אדר ב תשע"ד, 18/03/2014 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת

הוקלדעלידיאיייליןאלון